

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 171.

Elleve Session.

54de Møde.

Fredagen den 2den Marts Kl. 1.

(Fortsat.)

Kirke- og Underviisningsministeren: Jeg skjønner ikke, der kunde være Noget til Hinder for, at de Udgifter, som nu ere opførte i § 10 B som „Tilskud til kirkelige Die-med“, stode opførte som Tilskud til „Folketir-ken“. Det vilde der fra min Side ikke have været Noget til Hinder for. Hvad det Løfte angaaer, som min Forgænger skal have givet med Hensyn til de geistlige Embedsmænds An-sættelse paa fast Lønning, da vil jeg ikke see mig istand til at gaae ind paa at indfri det. Jeg troer heller ikke, at Løftet foreligger i en saadan Form, at det paa nogen Maade kan siges at være bindende for Regeringen. Sa-gen har ikke gjenne-gaaet nogen- som-helst egent- lig Behandling, efter hvad der er kommet til min Kundskab; men selv om det var Tilfældet, kunde jeg ikke gaae ind derpaa. Jeg er vel enig med den ærede Rigsdagsmand i, at det er høist ønskeligt, at det ene Ministerium i sin Virksomhed slutter sig til det andet, for at be- vare Continuiteten; men derimod er jeg ikke enig i, at en Eftermand med Hensyn til slige vidtgaaende og gjenne-gribende Forslag skulde være bunden ved, hvad hans Formand udsiger i denne Forsamling. Det maatte da ikke alene være den nærmeste Eftermand, der skulde være bunden, men jeg seer ikke, hvorfor en Minister da ikke kunde binde de Ministre, som følge efter i flere Rækker. Det vilde være at tillægge den

enkeltes Ministers Løfter en altfor stor Vægt og en Betydning, som de paa ingen Maade kunne have, uden med det samme at gjøre det Ministerium evigt, der aflægger saadanne Løs- ter; og hvis det kunde slaas fast, at en Minister, ved at love Noget, kunde binde sine Eftermænd, saa kunde enhver Minister selv gjøre sig evig; thi han kunde da gjøre saadanne Løfter, som ingen Andre vilde prøve paa at indfri. Jeg skal derfor ganske bestemt udtale, at jeg ikke paatænker den Foranstaltning, som blev bebud- det af min ærede Formand. — Forsaavidt der har været Tale om Endringsforslag, der have været stillede her, og hvis Tilbagetagelse knyt- tede sig til dette Løfte, saa vil jeg i denne Henseende bemærke, at der til 3die Behandling har været Anledning til paany at stille saadanne Endringsforslag. Enhver maatte jo dog kunne sige sig selv, at det paa ingen Maade kunde staae som noget Afgjort, hvad den ærede Spør- ger behagede at tilkjendegive og anvende paa mig, at en Eftermand maatte ansee sig bundet ved et paa saadan Maade af hans Formand i Ministeriet afgivet Løfte.

Sjæbning: Jeg vil kun søge at for- tælle den Forhandling, som kunde følge af det, der nu er indledet, ved at bemærke, at under Lønningens Lov vil dette Spørgsmaal træde frem i en mere positiv Form, idet der deri er opført et Forslag, som gaaer ud paa at be- stemme, at en saadan Foranstaltning skal træde i Kraft, og man vil altsaa der nærmere komme til at behandle det foreliggende Spørgsmaal. Hvad ibrigt det angaaer, at opfylde en For- gængers Løfter, skal jeg indrømme den høit-